

DOSAR NR. [REDACTED]/3/2008

Intrere dec CAS 1699/22.06.2009

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI – SECTIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentința civilă nr. 3451

SEDINTA PUBLICĂ DE LA: 09.12.2008

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PRESEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și BIROUL VAMAL CONSTANȚA SUD, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta reprezentată prin avocat cu împuternicire avocațială la dosar, pârâta DGFPMB reprezentată prin consilier juridic cu delegație la dosar și pârâtul Biroul Vamal Constanța Sud reprezentat prin consilier juridic cu delegație acordată de Autoritatea Națională a Vămirilor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și anularea deciziei atacate emise de Biroul Vamal Constanța și a deciziei emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București și obligarea acestora la restituirea sumei de [REDACTED] lei reprezentând majorări de întârziere aferente diferențelor vamale. Arată că nu datorează aceste majorări și nu se poate face aplicarea disp.art. 19 al. 1 Cod proc.fiscală întrucât a achitat obligațiile la scadență.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, arată că invocă excepția lipsei calității procesuale pasive cu privire la capătul trei de cerere întrucât suma a fost încasată de Biroul Vamal Constanța Sud și nu ar putea fi restituită de ea. Cu privire la celelalte două capete de cerere solicită respingerea acestora ca neîntemeiate, majorările fiind calculate în mod corect, în conformitate cu disp. art. 223 și 255 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Pârâtul Biroul Vamal Constanța Sud prin Autoritatea Națională a Vămirilor, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii ca nefondată și neîntemeiată și menținerea actelor atacate ca legale și temeinice. Majorările de întârziere sunt accesorii ale debitului principal iar reclamanta a recunoscut debitul principal și achitarea acestuia înseamnă că trebuie achitate și accesoriile, care urmează situația debitului principal.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată la această instanță sub nr. [REDACTED]/3/2008 [REDACTED] R.A. a solicitat în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și BIROUL VAMAL CONSTANȚA SUD, anularea deciziilor [REDACTED]/26.06.2008 emisă de Biroul Vamal Constanța și 254/24.07.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București cât și restituirea sumei de [REDACTED] lei reprezentând majorări de întârziere aferente diferențelor de drepturi vamale.

La 28.10.2008 reclamanta a depus prin Serviciul de registratură al instanței, acțiunea motivată și dovada taxei judiciare de timbru în val. de [REDACTED] lei și [REDACTED] lei timbru judiciar, anulate la dosar, prin care înțelege să solicite anularea deciziei [REDACTED]/26.06.2008 emisă de Biroul Vamal Constanța, a deciziei 254/24.07.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București și restituirea sumei de [REDACTED] lei

reprezentând majorări de întârziere aferente diferențelor de drepturi vamale.

În fapt reclamanta a arătat că în perioada 2007-2008 a derulat operațiuni de import pentru care a achitat toate drepturile vamale. În urma unui control efectuat de Biroul Vamal Constanța Sud, s-a constatat că pentru unele operațiuni de import drepturile respective nu au fost calculate corect de către lucrătorii vamali, urmare a schimbării poziției tarifare la produsul importat (bancnote în coală parțial imprimată).

Mai arată că la fiecare operațiune de import, instituția reclamantă a depus pe lângă toate documentele solicitate de vamă și adresa nr. [REDACTED]/09.03.2001 emisă de către Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Vămiror prin care a fost menționată poziția tarifară 4907003000.

Prin schimbarea încadrării ulterioare a poziției tarifare s-au recalculat și diferențele de taxe vamale și TVA aferent.

Sustine că prin decizia nr. [REDACTED]/06.06.2008 s-au stabilit sumele datorate ca taxe vamale, TVA și majorări de întârziere la plată, iar pentru actualizarea majorărilor s-a emis decizia [REDACTED]/26.06.2008, cu modificări.

Întrucât majorările de întârziere se calculează și se plătesc numai în cazul neplății drepturilor vamale, după ce cuantumul lor a fost comunicat, nu înțelege de ce această sancțiune a fost aplicată de la data importului.

Conform dispozițiilor art.119 alin 1 Cod procedură fiscală care prevede că "majorările de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată", consideră că majorările calculate sunt neîntemeiate deoarece în urma comunicării deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, reclamanta a achitat în termen toate obligațiile calculate și solicitate: cu O.P.nr.349/24.06.2008 s-au plătit datoriile reprezentând taxe vamale și TVA, iar cu OP [REDACTED]/27.06.2008 și OP [REDACTED]/04.08.2008 s-au plătit majorările de întârziere.

Achitând taxele vamale și TVA la data scadență, consideră că nu este cazul să se facă aplicarea dispozițiilor art.119 alin 1 Cod procedură fiscală.

Depune ca practică judiciară sentința civilă nr.33/C din 21.02.2006 pronunțată de Tribunalul Brașov - Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal.

Menționează că obligația de plată a fost comunicată în data de 19.06.2008, iar plata s-a făcut în data de 24.06.2008, cu încadrarea în termenul de scadență.

În drept acțiunea este întemeiată pe dispozițiile Legii nr.554/2004.

În motivare a depus înscrisuri: decizia nr. [redacted] 26.06.2008 emisă de Biroul Vamal Constanța; decizia nr.254/24.07.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București; OP [redacted]/24.06.2008; OP [redacted]/27.06.2008; OP [redacted] 04.04.2008; adresa nr. [redacted]/09.03.2001 emisă de către Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Vămirilor și sentința civilă nr.33/C din 21.02.2006.

Pârâta Direcția Generală pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța prin Autoritatea Națională a Vămirilor a formulat întâmpinare, înregistrată prin registratura instanței la 22.10.2008 prin care solicită respingerea ca nefondată a acțiunii în contencios administrativ fiscal formulată de [redacted] RA și menținerea ca fiind temeinice și legale a deciziei DGFP București nr. 254/24.07.2008 și a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile stabilite de controlul vamal nr. [redacted]/06.06.2008 act încheiat de Biroul Vamal Constanța Sud.

Prin întâmpinare se arată că Biroul Vamal Constanța Sud a emis corect Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted]/26.06.2008, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei majorări de întârziere aferente diferențelor de drepturi vamale în sumă de [redacted] lei întrucât regia autonomă nu a putut dovedi că, din punct de vedere al încadrării tarifare, mărfurile importate corespund din toate punctele de vedere cu cele descrise în informațiile cuprinse în adresa nr. [redacted]/09.03.2001 emisă de Direcția Generală a Vămirilor din cadrul MFP, fapt precizat de însăși contestatara, motiv pentru care recunoaște ca fiind legal

datorate diferențele de drepturi vamale asupra cărora au fost calculate accesoriile prin deciziile de impunere contestate.

Susține că urmare verificării declarațiilor vamale de import nr. [REDACTED]/15.05.2007, nr. [REDACTED]/14.06.2007, nr. [REDACTED]/25.07.2007, nr. [REDACTED]/14.01.2008 și nr. [REDACTED]/14.01.2008, s-a constatat că, deși din facturile externe anexate la aceste declarații, pentru marfa cu denumirea „Guardian Polymer substrate for security printing” vânzătorul a menționat codul AHECC 392.20, prevăzută pentru „Alte plăci, folii, pelicule, benzi, panglici și lame din materiale plastice nealveolare, neransforstate, nestratificate, neasociate cu alte materiale, neprevăzute cu un suport”- potrivit Tarifului vamal comunitar, titularul a declarat la import o altă încadrare tarifară-490700300-prevăzută de Tariful vamal comunitar pentru „bancnote”.

Arată că potrivit dispozițiilor art.12 și art.201 alin (2) din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar nașterea datoriei vamale are loc la data acceptării declarațiilor vamale de import, și nu la data comunicării deciziei nr. [REDACTED]/06.06.2008 (anulată prin decizia nr. [REDACTED]/26.06.2008), cum susține în mod eronat reclamanta.

Prin întâmpinare s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă în temeiul art.242 alin 2 din Codul de procedură civilă.

Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța înaintea la dosar documentația care a stat la baza emiterii deciziilor atacate, filele 36 -118.

Având în vedere probele administrate în cauză instanța reține următoarele:

În speță reclamanta a importat potrivit declarațiilor vamale depuse la dosar, coli de polimer, parțial imprimare, în vederea imprimării de bancnote pentru care vânzătorul a declarat codul AHECC 3920.20 corespunzător pentru alte plăci, folii, pelicule, benzi, panglici și lame din materiale plastice nealveolare, neransforstate, nestratificat, neasociate cu alte materiale, neprevăzute cu suport.

Titularul a declarat la import alta încadrare tarifară 490700300 prevăzută de tariful vamal comunitar pentru bancnote. Pentru această declarație a avut în vedere adresa nr. [REDACTED]/09.03.2001 a DGV prin care la solicitarea reclamantei i s-

a comunicat codul tarifar pe baza descrierilor făcute de aceasta mărfii.

În adresă se menționează faptul că încadrarea tarifară corectă se va face de autoritatea vamală în concret după caracteristicile produselor prezentate la vămuire.

La momentul prezentării unei mostre din marfă autoritatea vamală a constatat că aceasta nu are forma finită de bancnotă pentru a fi încadrată la poziția tarifară declarată de reclamantă. Ca urmare s-au emis deciziile de regularizare atacate de reclamantă prin care s-au stabilit majorări de întârziere.

În speță susținerile reclamantei cu privire la cazurile de plată ale majorărilor de întârziere sunt neîntemeiate în raport de faptul că declararea eronată la vamă a caracteristicilor produsului a dus la o încadrare vamală eronată ce atrage culpa reclamantei. În acest caz declarația eronată echivalează cu plata cu întârziere a unor drepturi vamale și potrivit art. 12 din Regulamentul CE 2913/1992 obligația de a declara corect mărfurile și a dovedi că mărfurile declarate corespund din toate punctele de vedere cu cele descrise în informații aparținând titularului, în speță reclamanta. De altfel reclamanta recunoaște existența debitului principal dar nu este de acord cu plata accesoriilor debitului principal.

Art.201 din același regulament menționează că nașterea datoriei vamale are loc la acceptarea declarațiilor vamale de import.

Pentru neplata la termen a debitului principal stabilit și acceptat de reclamantă, potrivit art. 119-120 din OG 92/2003, se plătesc majorări de întârziere care au fost corect calculate de intimată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta [REDACTAT]
[REDACTAT] cu sediul în
[REDACTAT], în contradictoriu cu
pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A

MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în București, sect. 2, str. Prof.Dr.Dimitrie Gerota nr. 13 și BIROUL VAMAL CONSTANȚA SUD cu sediul în Agigea, Clădirea Administrativă APMC Radacina Mol I S, Port Agigea, jud. Constanța, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 09.12.2008.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redactat Judecător S.M.V.

Ex.5